Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1673/2000 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 27ης Ιουλίου 2000

περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα του λίνου και της κάνναβης που προορίζονται για την παραγωγή ινών

(ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 16)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 651/2002 της Επιτροπής της 16ης Απριλίου 2002	L 101	3	17.4.2002
►**M2**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2003	L 270	1	21.10.2003
►**M3**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 393/2004 του Συμβουλίου της 24ης Φεβρουαρίου 2004	L 65	4	3.3.2004

Τροποποιείται από:

►**A1**	Πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση	L 236	33	23.9.2003

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1673/2000 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 27ης Ιουλίου 2000

περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα του λίνου και της κάνναβης που προορίζονται για την παραγωγή ινών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 36 και 37,

την πρόταση της Επιτροπής ([1]),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ([2]),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([3]),

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ([4]),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η λειτουργία και η ανάπτυξη της κοινής αγοράς για τα γεωργικά προϊόντα πρέπει να συνοδεύονται από την καθιέρωση κοινής γεωργικής πολιτικής. Η πολιτική αυτή πρέπει να περιλαμβάνει ιδίως κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών που μπορούν να λάβουν διάφορες μορφές ανάλογα με τα προϊόντα.

(2) Η κοινή γεωργική πολιτική αποσκοπεί στην επίτευξη των στόχων της συνθήκης. Στον τομέα του λίνου και της κάνναβης που προορίζονται για την παραγωγή ινών, επιπλέον των διατάξεων που αφορούν τις ενισχύσεις με βάση την έκταση που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη θέσπιση καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών ([5]), πρέπει να προβλεφθούν μέτρα σχετικά με την εσωτερική αγορά, που θα περιλαμβάνουν ενισχύσεις στους πρώτους μεταποιητές άχυρου λίνου και κάνναβης ή στους γεωργούς που αναθέτουν την μεταποίηση του άχυρου για λογαριασμό τους.

(3) Για να διασφαλιστεί αποτελεσματική μεταποίηση τον άχυρου λίνου και κάνναβης, θα πρέπει να εξαρτηθεί η χορήγηση της ενίσχυσης από ορισμένες προϋποθέσεις, κυρίως από την καθιέρωση έγκρισης των πρώτων μεταποιητών και από την υποχρέωση σύμβασης αγοράς τον άχυρου από τους εν λόγω μεταποιητές. Επίσης, προκειμένου να αποφευχθούν πιθανές καταχρήσεις, η ενίσχυση για τη μεταποίηση χορηγείται μόνον συναρτήσει της μεταποίησης του άχυρου ή της χρησιμοποίησης των ινών στην αγορά σε περίπτωση που ο γεωργός αναθέτει την μεταποίησή του αχύρου για λογαριασμό του.

(4) Προκειμένου να αποφευχθεί κακή διάθεση των κοινοτικών κονδυλίων, θα πρέπει να αποκλεισθεί της ενισχύσεως κάθε πρώτος μεταποιητής ή κάθε γεωργός για τον οποίο διαπιστώνεται ότι δημιούργησε τεχνητά τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για την ενίσχυση αυτή και επωφελείται με τον τρόπο αυτό πλεονεκτήματος που δεν είναι σύμφωνο με τους _ στόχους τον καθεστώτος στήριξης που προορίζεται για τη μεταποίηση τον άχυρου.

(5) Λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες που διακρίνουν, αφενός μεν, την αγορά μακρών ινών λίνου και, αφετέρου, εκείνη των

([1]) ΕΕ C 56 E της 29.2.2000, σ. 19.
([2]) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 6 Ιουλίου 2000 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
([3]) ΕΕ C 140 της 18.5.2000, σ. 3.
([4]) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 14 Ιουνίου 2000 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
([5]) ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1672/2000 (βλέπε σ. 13 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

▼B

βραχειών ινών λίνου και των ινών κάνναβης, θα πρέπει να διαφοροποιηθεί η ενίσχυση συναρτήσει εκάστης των δύο κατηγοριών λαμβανομένων ινών. Για να διασφαλιστεί συνολικό επίπεδο στήριξης που επιτρέπει στην παραδοσιακή παραγωγή μακρών ινών λίνου να επιβιώσει με όρους που πλησιάζουν εκείνους που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1308/70 τον Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 1970, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα τον λίνου και της κάνναβης [1], θα πρέπει να αυξηθεί προοδευτικά το ποσό της ενίσχυσης με τρόπο ώστε να ληφθεί υπόψη η σταδιακή μείωση της στήριξης ανά εκτάριο που χορηγείται στον παραγωγό στο πλαίσιο τον κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 και η κατάργηση, μακροχρόνια, της ενίσχυσης για τις βραχείες ίνες λίνου. Όσον αφορά τις βραχείες ίνες λίνου και τις ίνες κάνναβης, θα πρέπει να χορηγηθεί ποσό ενίσχυσης που θα επιτρέψει, κατά τη διάρκεια ορισμένης περιόδου, να προσαρμοστούν τόσο τα νέα προϊόντα που θα προέλθουν από αυτές όσο και οι δυνητικές νέες αγορές. Προκειμένου να ενθαρρυνθεί μόνον η παραγωγή βραχειών ινών λίνου και ποιοτικών ινών κάνναβης, θα πρέπει να προβλεφθεί μέγιστο ποσοστό ξένων υλών και συσσωματωμάτων υλών, καθώς και μεταβατικές διατάξεις που θα επιτρέψουν στη μεταποιητική βιομηχανία να προσαρμοστεί σε αυτήν την απαίτηση.

(6) Προκειμένου να ληφθεί υπόψη η ιδιαίτερη κατάσταση του παραδοσιακού λίνου ορισμένων περιοχών των Κάτω Χωρών, τον Βελγίου και της Γαλλίας, πρέπει να χορηγείται, για τις συγκεκριμένες εκτάσεις, προσωρινή συμπληρωματική ενίσχυση στον πρώτο μεταποιητή τον αχύρου.

(7) Για να αποφευχθεί οποιαδήποτε απατηλή αύξηση των επιλέξιμων ποσοτήτων για ενίσχυση, θα πρέπει τα κράτη μέλη να ορίσουν ανώτατα όρια αυτών συναρτήσει των εκτάσεων των οποίων το άχυρο αποτελεί αντικείμενο συμβάσεων ή δέσμευσης μεταποίησης.

(8) Για να περιοριστούν οι δαπάνες που προκύπτουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να καθιερωθεί σταθεροποιητικός μηχανισμός για κάθε τύπο ινών που λαμβάνονται ανάλογα με το αν πρόκειται για μακρές ίνες λίνου, αφενός, ή για βραχείες ίνες λίνου και ίνες κάνναβης, αφετέρου, Για να εννοηθεί ένα λογικό επίπεδο παραγωγής προϊόντων σε καθένα των κρατών μελών, πρέπει να καθοριστεί μέγιστη εγγυημένη ποσότητα για καθεμία από τις κατηγορίες ινών και να κατανεμηθεί αυτή μεταξύ των κρατών μελών με τη μορφή εθνικών εγγυημένων ποσοτήτων. Ωστόσο, οι εθνικές εγγυημένες ποσότητες για τις βραχείες ίνες λίνου και τις ίνες κάνναβης περιορίζονται στην περίοδο που θα επιτρέψει στα νέα προϊόντα που θα προέλθουν από αυτές να προσαρμοστούν στην αγορά. Οι εθνικές εγγυημένες ποσότητες εφαρμόζονται στην ενίσχυση για τη μεταποίηση και δεν αφορούν το καθεστώς που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1251/1999. Οι εθνικές εγγυημένες ποσότητες καθορίζονται ιδίως λαμβάνοντας υπόψη τις πλέον πρόσφατες μέσες εκτάσεις κλωστικού λύνου και κάνναβης, ενδεχομένως προσαρμοσμένες ώστε να εκφράζουν τις πραγματικώς καλλιεργούμενες εκτάσεις, πολλαπλασιασμένες με τις μέσες αποδόσεις σε ίνες. Για τα κράτη μέλη με μικρή σημερινή παραγωγή, θα πρέπει να προβλεφθεί κοινή ποσότητα που θα κατανέμεται για κάθε περίοδο εμπορίας ώστε να μπορέσει η παραγωγή τους να προσαρμοστεί στις εξελίξεις.

(9) Για να είναι δυνατόν σε κάθε κράτος μέλος να προβεί σε προσαρμογή μεταξύ των λαμβανομένων ποσοτήτων ινών, θα πρέπει να προβλεφθούν όροι μεταφοράς μεταξύ των εγγυημένων εθνικών ποσοτήτων οι οποίες του έχουν αντίστοιχα παραχωρηθεί. Αυτή η μεταφορά των ποσοτήτων πραγματοποιείται συναρτήσει συντελεστού που διασφαλίζει δημοσιονομική ισοδυναμία.

[1] ΕΕ L 146 της 4.7.1970, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2702/99 (ΕΕ L 327 της 14.12.1999, σ. 7).

▼B

(10) Τα κράτη μέλη παραγωγής πρέπει να θεσπίσουν τις αναγκαίες διατάξεις για να διασφαλιστεί η ορθή λειτουργία των μέτρων που προβλέπονται για τη χορήγηση της ενίσχυσης. Επιπλέον, λόγω των προθεσμιών που είναι αναγκαίες για τη μεταποίηση όλου του αχύρου της περιόδου εμπορίας, ως μέτρο ελέγχου καθιερώνεται σύστημα προκαταβολής επί της ενίσχυσης.

(11) Το σύνολο των μέτρων που αφορούν το καθεστώς των συναλλαγών με τις τρίτες χώρες πρέπει να επιτρέπει να καταργηθούν όλοι οι ποσοτικοί περιορισμοί και η είσπραξη οιασδήποτε φορολογικής επιβάρυνσης στα εξωτερικά σύνορα της Κοινότητας. Ωστόσο, ο μηχανισμός αυτός, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μπορεί να μην είναι αποτελεσματικός. Προκειμένου να μην αφεθεί σε τέτοιες περιπτώσεις η κοινοτική αγορά χωρίς άμυνα έναντι των διαταράξεων που υπάρχει κίνδυνος να προκύψουν, θα πρέπει να είναι δυνατόν η Κοινότητα να λάβει ταχέως όλα τα αναγκαία μέτρα. Τα μέτρα αυτά πρέπει να είναι σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από τις συμφωνίες με τον Παγκόσμιο Οργανισμό τον Εμπορίου σχετικά με τη γεωργία ([1]).

(12) Προκειμένου να μην διαταραχθεί από παράνομες καλλιέργειες η κοινή οργάνωση της αγοράς κάνναβης που προορίζεται για την παραγωγή ινών, θα πρέπει να προβλεφθεί έλεγχος των εισαγωγών κάνναβης και των σπόρων σποράς κάνναβης προκειμένου να υπάρξει διασφάλιση ότι τα εν λόγω προϊόντα παρέχουν ορισμένες εγγυήσεις όσον αφορά την περιεκτικότητά τους σε τετραϋδροκανναβινόλη. Επιπλέον, η εισαγωγή σπόρων κάνναβης, εκτός εκείνων που προορίζονται για σπορά, πρέπει να υπόκειται σε καθεστώς ελέγχου που προβλέπει σύστημα έγκρισης των εισαγωγέων.

(13) Όσο θα προχωρεί η εξέλιξη των αγορών τον λίνου και της κάνναβης που προορίζονται για την παραγωγή ινών, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή πρέπει να ανακοινώνουν τις αναγκαίες πληροφορίες για την εφαρμογή τον παρόντος κανονισμού.

(14) Τα απαιτούμενα για την εφαρμογή τον παρόντος κανονισμού μέτρα θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ τον Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ([2]).

(15) Οι δαπάνες που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη λόγω των υποχρεώσεων που απορρέουν από την εφαρμογή τον παρόντος κανονισμού πρέπει να χρηματοδοτηθούν από την Κοινότητα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 τον Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής ([3]).

(16) Η κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα του λίνου και της κάνναβης, που ορίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1308/70, έχει υποστεί πολλές τροποποιήσεις αλλά δεν ανταποκρίνεται πλέον στις βαθιές μεταλλαγές που υπέστη ο τομέας. Θα πρέπει, συνεπώς, να καταργηθεί κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1308/70 και ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 619/71 τον Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1971, περί καθορισμού των γενικών κανόνων χορηγήσεως της ενισχύσεως για το λίνο και την κάνναβη ([4]). Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 620/71 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1971, περί θεσπίσεως των διατάξεων-πλαισίων για τις συμβάσεις πωλήσεως του λίνου και της καννάβεως σε άχυρο ([5]) ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1172/71 του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1971, περί θεσπίσεως των γενικών κανόνων των

([1]) ΕΕ L 336 της 23.12.1994, σ. 22.
([2]) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.
([3]) ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 103.
([4]) ΕΕ L 72 της 26.3.1971, σ. 2· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1420/98 (ΕΕ L 19 της 4.7.1998, σ. 7).
([5]) ΕΕ L 72 της 26.3.1971, σ. 4· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 713/95 (ΕΕ L 73 της 1.4.1995, σ. 16).

▼B

ενισχύσεων για την ιδιωτική αποθεματοποίηση των ακατέργαστων ινών λίνου και καννάβεως [1], ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1430/82 του Συμβουλίου, της 18ης Μαΐου 1982, περί περιοριστικών μέτρων για την εισαγωγή καννάβεως και κανναβοσπόρων και περί τροποποίησης τον κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1308/70 όσον αφορά την κάνναβη [2], ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2059/84 του Συμβουλίου, της 16ης Ιουλίου 1984, για τον καθορισμό των γενικών κανόνων σχετικά με τα περιοριστικά μέτρα κατά την εισαγωγή καννάβεως και κανναβοσπόρων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 619/71 όσον αφορά την κάνναβη [3], που βασίζονται επί των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1308/70 και (ΕΟΚ) αριθ. 619/71, καταργούνται και αντικαθίστανται από τις νέες διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

(17) Το πέρασμα από τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1308/70 σε εκείνες που περιλαμβάνονται στον παρόντα κανονισμό είναι δυνατόν να δημιουργήσει δυσχέρειες οι οποίες δεν προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Προκειμένου να είναι δυνατόν να αντιμετωπισθεί αυτό το ενδεχόμενο, θα πρέπει να επιτραπεί στην Επιτροπή να εγκρίνει τα αναγκαία μεταβατικά μέτρα θα πρέπει επίσης να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να επιλύει ειδικά πρακτικά προβλήματα.

(18) Λαμβάνοντας υπόψη την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, πρέπει να προβλεφθούν ειδικά μέτρα για την περίοδο εμπορίας 2000/01. Για τον σκοπό αυτό, το καθεστώς που ισχύει για την περίοδο εμπορίας 1999/2000 θα πρέπει να συνεχίσει να εφαρμόζεται μέχρι τις 30 Ιουνίου 2001. Ωστόσο, τα ποσά της ενίσχυσης πρέπει να καθοριστούν, από την Επιτροπή, ανάλογα με τα δημοσιονομικά διαθέσιμα αμέσως μόλις υπολογιστούν με αξιοπιστία οι συγκεκριμένες εκτάσεις και το ποσό για τη χρηματοδότηση των μέτρων που ευνοούν τη χρησιμοποίηση ακατέργαστων ινών λίνου καθορίζεται σε μηδενικό επίπεδο.

(19) Για να αξιολογηθούν οι επιπτώσεις των νέων μέτρων, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο εκθέσεις, αφενός, το 2003, σχετικά με τις εθνικές εγγυημένες ποσότητες και το ελάχιστο ποσοστό ξένων υλών και συσσωματωμάτων ινών των βραχειών ινών λίνου και των ινών κάνναβης και, αφετέρου, το 2005, σχετικά με τις επιπτώσεις των ενισχύσεων για τη μεταποίηση και της συμπληρωματικής ενίσχυσης επί των παραγωγών και των αγορών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Η κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα του λίνου και της κάνναβης που προορίζονται για την παραγωγή ινών περιλαμβάνει καθεστώς εσωτερικής αγοράς και καθεστώς συναλλαγών με τις τρίτες χώρες. Διέπει τα ακόλουθα προϊόντα

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων
5301	Λινάρι ακατέργαστο ή κατεργασμένο αλλά όχι νηματοποιημένο. Στουπιά και απορρίμματα από λινάρι (στα οποία περιλαμβάνονται και τα απορρίμματα από νήματα και τα ξεφτίδια)
5302	Καννάβι (Cannabis sativa L.) ακατέργαστο ή κατεργασμένο, αλλά όχι νηματοποιημένο. Στουπιά και απορρίμματα από καννάβι (στα οποία περιλαμβάνονται και τα απορρίμματα από νήματα και τα ξεφτίδια)

[1] ΕΕ L 123 της 5.6.1971, σ. 7.
[2] ΕΕ L 162 της 12.6.1982, σ. 27· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3290/94 (ΕΕ L 349 της 31.12.1994, σ. 105).
[3] ΕΕ L 191 της 19.7.1984, σ. 6· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3290/94.

▼B

2. Για τους σκοπούς τον παρόντος κανονισμού νοείται ως:

▼M2

α) «γεωργός»: είναι ο γεωργός όπως ορίζεται στο άρθρο 2, στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς ([1]).

▼B

β) «πρώτος εγκεκριμένος μεταποιητής»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ή η ομάδα φυσικών ή νομικών προσώπων, ανεξαρτήτως τον νομικού καθεστώτος που έχει σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο η εν λόγω ομάδα ή τα μέλη της, το οποίο έχει εγκριθεί από την αρμόδια αρχή τον κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου βρίσκονται οι εγκαταστάσεις τον για την παραγωγή ινών λίνου και κάνναβης.

3. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των μέτρων που προβλέπονται στον ►M2 άρθρο 52 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 ◄.

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Εσωτερική αγορά

Άρθρο 2

1. Θεσπίζεται ενίσχυση στη μεταποίηση του αχύρου λίνου και κάνναβης που προορίζεται για την παραγωγή ινών.

Η ενίσχυση χορηγείται στον εγκεκριμένο πρώτο μεταποιητή συναρτήσει της ποσότητας των πραγματικά λαμβανομένων ινών από άχυρο για το οποίο έχει συναφθεί σύμβαση αγοράς/πώλησης με γεωργό.

Ωστόσο:

α) σε περίπτωση που ο πρώτος εγκεκριμένος μεταποιητής και ο γεωργός είναι ένα και το αυτό πρόσωπο, η σύμβαση αγοράς/πώλησης αντικαθίσταται από την ανάληψη δέσμευσης εκ μέρους τον ενδιαφερομένου να πραγματοποιήσει ο ίδιος τη μεταποίηση·

β) σε περίπτωση που ο γεωργός διατηρεί την κυριότητα τον άχυρου του οποίου αναθέτει με σύμβαση τη μεταποίηση σε έναν πρώτο εγκεκριμένο μεταποιητή και αποδεικνύει ότί έχει διαθέσει στην αγορά τις ληφθείσες ίνες, η ενίσχυση χορηγείται στον γεωργό.

2. Δεν θα καταβληθεί καμία ενίσχυση σε πρώτο εγκεκριμένο μεταποιητή ή γεωργό για τον οποίο διαπιστώνεται ότι δημιούργησε τεχνητά τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να επωφεληθεί από αυτή και να έχει με τον τρόπο αυτό πλεονέκτημα που δεν είναι σύμφωνο με τους στόχους τον παρόντος καθεστώτος.

3. Το ποσό της ενίσχυσης στη μεταποίηση, ανά τόνο ινών, καθορίζεται ως εξής:

α) όσον αφορά τις μακρές ίνες λίνου:

— 100 ευρώ για την περίοδο εμπορίας 2001/02,

— 160 ευρώ για τις περιόδους εμπορίας 2002/03, 2003/04, 2004/05 και 2005/06,

— 200 ευρώ από την περίοδο εμπορίας 2006/07·

β) όσον αφορά τις βραχείες ίνες λίνου και τις ίνες κάνναβης, που περιέχουν κατ' ανώτατο όριο 7,5 % ξένες ύλες και συσσωματώματα ινών: 90 εύρώ για τις περιόδους εμπορίας 2000/01 έως 2005/06.

([1]) ΕΕ L 270 της 21.10.2003, σ. 1.

▼B

Ωστόσο, για τις περιόδους εμπορίας ►M3 2001/02 έως 2005/06 ◄, το κράτος μέλος μπορεί, συναρτήσει των παραδοσιακών αγορών, να αποφασίσει να χορηγήσει επίσης την ενίσχυση:

— για βραχείες ίνες λίνου που περιέχουν ποσοστό ξένων υλών και συσσωματωμάτων ινών μεταξύ 7,5 και 15 %,

— για τις ίνες κάνναβης που περιέχουν ποσοστό ξένων υλών και συσσωματωμάτων ινών μεταξύ 7,5 και 25 %.

Στις περιπτώσεις αυτές, το κράτος μέλος χορηγεί την ενίσχυση για ποσότητα που, κατ' ανώτατο όριο, αντιστοιχεί, με βάση 7,5 % ξένες ύλες και συσσωματώματα ινών, στην παραχθείσα ποσότητα.

4. Οι ποσότητες των επιλέξιμων για ενίσχυση ινών περιορίζονται συναρτήσει των εκτάσεων για τις οποίες έχει συναφθεί σύμβαση ή έχει αναληφθεί δέσμευση σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Τα όρια που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο καθορίζονται από τα κράτη μέλη με τρόπο ώστε να τηρούνται οι εθνικές εγγυημένες ποσότητες που αναφέρονται στο άρθρο 3.

5. Μετά από αίτηση του πρώτου εγκεκριμένον μεταποιητή, μπορεί να καταβληθεί προκαταβολή επί της ενίσχυσης συναρτήσει των ποσοτήτων ινών που λαμβάνονται.

Άρθρο 3

▼A1

1. Καθορίζεται μέγιστη εγγυημένη ποσότητα 80 823 τόνων ανά περίοδο εμπορίας για τις μακρές ίνες λίνου και κατανέμεται μεταξύ όλων των κρατών μελών με τη μορφή εθνικών εγγυημένων ποσοτήτων. Η ποσότητα αυτή κατανέμεται ως εξής:

— 13 800 τόνοι για το Βέλγιο,

— 1 923 τόνοι για την Τσεχική Δημοκρατία,

— 300 τόνοι για τη Γερμανία,

— 30 τόνοι για την Εσθονία,

— 50 τόνοι για την Ισπανία,

— 55 800 τόνοι για τη Γαλλία,

— 360 τόνοι για τη Λετονία,

— 2 263 τόνοι για τη Λιθουανία,

— 4 800 τόνοι για τις Κάτω Χώρες,

— 150 τόνοι για την Αυστρία,

— 924 τόνοι για την Πολωνία,

— 50 τόνοι για την Πορτογαλία,

— 73 τόνοι για τη Σλοβακία,

— 200 τόνοι για τη Φινλανδία,

— 50 τόνοι για τη Σουηδία,

— 50 τόνοι για το Ηνωμένο Βασίλειο.

▼B

2. ►A1 Καθορίζεται μέγιστη εγγυημένη ποσότητα 146 296 τόνων ανά περίοδο εμπορίας για τις βραχείες ίνες λίνου και τις ίνες κάνναβης για τις οποίες μπορεί να χορηγηθεί ενίσχυση. Η ποσότητα αυτή κατανέμεται με τη μορφή:

α) εθνικών εγγυημένων ποσοτήτων για τα ακόλουθα κράτη μέλη:

— 10 350 τόνοι για το Βέλγιο,

— 2 866 τόνοι για την Τσεχική Δημοκρατία,

— 12 800 τόνοι για τη Γερμανία,

▼B

— 42 τόνοι για την Εσθονία,

— 20 000 τόνοι για την Ισπανία,

— 61 350 τόνοι για τη Γαλλία,

— 1 313 τόνοι για τη Λετονία,

— 3 463 τόνοι για τη Λιθουανία,

— 2 061 τόνοι για την Ουγγαρία,

— 5 550 τόνοι για τις Κάτω Χώρες,

— 2 500 τόνοι για την Αυστρία,

— 462 τόνοι για την Πολωνία,

— 1 750 τόνοι για την Πορτογαλία,

— 189 τόνοι για τη Σλοβακία,

— 2 250 τόνοι για τη Φινλανδία,

— 2 250 τόνοι για τη Σουηδία,

— 12 100 τόνοι για το Ηνωμένο Βασίλειο.

Ωστόσο, η εθνική εγγυημένη ποσότητα που καθορίζεται για την Ουγγαρία αφορά μόνο τις ίνες κάνναβης ◄

β) 5 000 τόνων προς κατανομή σε εθνικές εγγυημένες ποσότητες, για κάθε περίοδο εμπορίας, μεταξύ της Δανίας, της Ελλάδας, της Ιρλανδίας, της Ιταλίας και του Λουξεμβούργου. Η εν λόγω κατανομή πραγματοποιείται συναρτήσει των εκτάσεων για τις οποίες έχει συναφθεί σύμβαση ή αναληφθεί δέσμευση σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1.

Οι εθνικές εγγυημένες ποσότητες για τις βραχείες ίνες λίνου και τις ίνες κάνναβης, που ενδεχομένως μειώνονται σύμφωνα με την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου, δεν εφαρμόζονται πλέον από την περίοδο εμπορίας 2006/07.

3. Στην περίπτωση που οι ίνες που λαμβάνονται σε ένα κράτος μέλος προέρχονται από άχυρο που παράγεται σε άλλο κράτος μέλος, οι ποσότητες των εν λόγω ινών καταλογίζονται στην εθνική εγγυημένη ποσότητα τον κράτους μέλους όπου συλλέχθηκε το άχυρο. Η ενίσχυση καταβάλλεται από το κράτος μέλος στην εθνική εγγυημένη ποσότητα τον οποίου γίνεται ο καταλογισμός.

4. Τα κράτη μέλη που το επιθυμούν μπορούν να μεταφέρουν μεταξύ τους, μία μόνον φορά και πριν από τις 30 Ιουνίου 2001, μέρος των εθνικών εγγυημένων ποσοτήτων τους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ή στην παράγραφο 2, προσαρμοσμένων, ενδεχομένως, σύμφωνα με την παράγραφο 5. Στην περίπτωση αυτή, το κοινοποιούν στην Επιτροπή η οποία ενημερώνει σχετικά τα άλλα κράτη μέλη.

5. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να μεταφέρει μέρος της εθνικής εγγυημένης ποσότητάς του που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στην εθνική εγγυημένη ποσότητά του που αναφέρεται στην παράγραφο 2 ή αντιστρόφως.

Οι μεταφορές που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο πραγματοποιούνται βάσει ισοδυναμίας ενός τόνου μακρών ινών λίνου προς 2,2 τόνους βραχειών ινών λίνου και ινών κάνναβης.

Τα ποσά των ενισχύσεων στη μεταποίηση χορηγούνται κατ' ανώτατο όριο για τις ποσότητες που αναφέρονται αντιστοίχως στις παραγράφους 1 και 2, προσαρμοσμένες σύμφωνα με τα δύο πρώτα εδάφια της παρούσας παραγράφου και την παράγραφο 4.

▼B

Άρθρο 4

Μέχρι την περίοδο εμπορίας 2005/06, για τις εκτάσεις λίνου οι οποίες ευρίσκονται στις ζώνες Ι και ΙΙ που περιγράφονται στο παράρτημα και των οποίων η παραγωγή αχύρου αποτελεί αντικείμενο:

— σύμβασης αγοράς/πώλησης ή ανάληψης δέσμευσης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 και

— ενίσχυσης για τη μεταποίηση σε μακρές ίνες,

χορηγείται συμπληρωματική ενίσχυση στον πρώτο εγκεκριμένο μεταποιητή.

Το ποσό της συμπληρωματικής ενίσχυσης είναι 120 ευρώ ανά εκτάριο στη ζώνη Ι και 50 ευρώ ανά εκτάριο στη ζώνη ΙΙ.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

Συναλλαγές με τις τρίτες χώρες

Άρθρο 5

1. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη πλέον περιοριστικών διατάξεων που έχουν ληφθεί από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τη συνθήκη και με τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από τη συμφωνία με τον Παγκόσμιο Οργανισμό του Εμπορίου σχετικά με τη γεωργία.

2. Κάθε εισαγωγή κάνναβης από τρίτες χώρες εξαρτάται από την έκδοση πιστοποιητικού με τους ακόλουθα όρους:

— η ακατέργαστη κάνναβη που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 5302 10 00 πρέπει να ανταποκρίνεται στους όρους που προβλέπονται στο ►M2 άρθρο 52 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 ◄,

▼M1

— οι σπόροι που προορίζονται για σπορά ποικιλιών κάνναβης, που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 1207 99 20, πρέπει να συνοδεύονται από την απόδειξη ότι η περιεκτικότητα σε τετραϋδροκανναβινόλη δεν είναι ανώτερη από εκείνη που έχει καθοριστεί σύμφωνα με το ►M2 άρθρο 52 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 ◄,

▼B

— οι σπόροι κάνναβης εκτός εκείνων που προορίζονται για τη σπορά, που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 1207 99 91, μπορούν να εισαχθούν μόνον από εγκεκριμένους από το κράτος μέλος εισαγωγείς με τρόπο που να εξασφαλίζει ότι δεν προορίζονται για σπορά.

Κάθε εισαγωγή στην Κοινότητα των προϊόντων που αναφέρονται στην πρώτη και δεύτερη περίπτωση, υπάγεται σε σύστημα ελέγχου που επιτρέπει να επαληθεύεται η τήρηση των όρων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 6

Εκτός αντιθέτων διατάξεων του παρόντος κανονισμού ή διατάξεων που έχουν θεσπισθεί δυνάμει μιας των διατάξεών του, απαγορεύονται στις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες:

— η είσπραξη οποιουδήποτε φόρου ισοδυνάμου αποτελέσματος με δασμό,

— η εφαρμογή οποιονδήποτε ποσοτικού περιορισμού ή μέτρου ισοδυνάμου αποτελέσματος.

Άρθρο 7

1. Εάν, στην Κοινότητα, η αγορά ενός ή περισσοτέρων προϊόντων που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 υφίσταται, ή υπάρχει κίνδυνος να υποστεί, λόγω εισαγωγών ή εξαγωγών, σοβαρές διαταραχές από τις οποίες είναι δυνατόν να διακυβευτούν οι στόχοι του άρθρου 33 της συνθήκης, μπορούν να εφαρμοστούν τα ενδεικνυόμενα μέτρα στις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες έως ότου εξαλειφθεί η διαταραχή ή ο κίνδυνος διαταραχής.

▼B

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, μετά από πρόταση της Επιτροπής, θεσπίζει τους γενικούς κανόνες εφαρμογής της παρούσας παραγράφου και ορίζει τις περιπτώσεις και τα όρια εντός των οποίων τα κράτη μέλη μπορούν να λάβουν συντηρητικά μέτρα.

2. Στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή, μετά από αίτηση ενός κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία, αποφασίζει τα αναγκαία μέτρα τα οποία κοινοποιεί στα κράτη μέλη και τα οποία εφαρμόζονται αμέσως. Εάν ένα κράτος μέλος υποβάλει αίτηση στην Επιτροπή, η Επιτροπή αποφασίζει εντός τριών εργασίμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης.

3. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να παραπέμψει στο Συμβούλιο την απόφαση της Επιτροπής εντός προθεσμίας τριών εργάσιμων ημερών από την ημέρα της κοινοποίησης. Το Συμβούλιο συνεδριάζει αμέσως. Μπορεί, με ειδική πλειοψηφία, να τροποποιήσει ή να ακυρώσει το εν λόγω μέτρο εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημέρα από την οποία έγινε η παραπομπή.

4. Οι διατάξεις τον παρόντος άρθρου εφαρμόζονται λαμβάνοντας υπόψη τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις συμφωνίες που έχουν συναφθεί σύμφωνα με το άρθρο 300 παράγραφος 2 της συνθήκης.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 8

Με την επιφύλαξη διατάξεων αντιθέτων προς τον παρόντα κανονισμό, τα άρθρα 87, 88 και 89 της συνθήκης εφαρμόζονται στην παραγωγή και στο εμπόριο των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 9

Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού όσον αφορά τα θέματα που απαριθμούνται κατωτέρω θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της διαχειριστικής επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 2. Πρόκειται κυρίως:

— για τους όρους έγκρισης των πρώτων μεταποιητών,

— για τους όρους που πρέπει να τηρούνται, από τους εγκεκριμένους πρώτους μεταποιητές, για τις συμβάσεις αγοράς/πώλησης και αναλήψεις δεσμεύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, που πρέπει να τηρούνται, από τους εγκεκριμένους πρώτους μεταποιητές, για τις συμβάσεις αγοράς/πώλησης και αναλήψεις δεσμεύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1,

— για τους όρους που πρέπει να τηρούνται, από τους γεωργούς, στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο β),

— για τα κριτήρια που πρέπει να τηρούνται, αφενός, από τις μακρές ίνες λίνου και, αφετέρου, από τις βραχείες ίνεςλίνου και τις ίνες κάνναβης, και τις ίνες κάνναβης,

— για τις λεπτομέρειες υπολογισμού των επιλέξιμων για ενίσχυση ποσοτήτων στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο β) δεύτερο εδάφιο,

— για τους όρους χορήγησης της ενίσχυσης και της προκαταβολής, και ιδίως τα αποδεικτικά στοιχεία για τη μεταποίηση του άχυρου,

— για τους όρους που πρέπει να τηρούνται για τον καθορισμό των ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 4,

— για την κατανομή της ποσότητας 5 000 τόνων που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο β),

— για τους όρους μεταφοράς μεταξύ των εθνικών εγγυημένων ποσοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 5,

— για τους όρους χορήγησης της συμπληρωματικής ενίσχυσης που αναφέρεται στο άρθρο 4.

▼B

Τα μέτρα είναι δυνατόν να αφορούν, επιπλέον, οποιοδήποτε μέτρο ελέγχου θεωρηθεί αναγκαίο για να προστατευθούν τα οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας από απάτη και άλλες παρατυπίες.

Άρθρο 10

1. Η Επιτροπή επικουρείται επιτροπή διαχειρίσεως των φυσικών ινών (εφεξής ονομαζομένη «επιτροπή»).

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ καθορίζεται σε έναν μήνα.

3. Η επιτροπή μπορεί να εξετάσει οποιοδήποτε θέμα φέρει προς συζήτηση ο πρόεδρός της, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε μετά από αίτηση του αντιπροσώπου ενός κράτους μέλους.

4. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 11

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 και οι διατάξεις που θεσπίστηκαν για την εφαρμογή του εφαρμόζονται στα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Μεταβατικές και τελικές διατάξεις

Άρθρο 12

1. Για την περίοδο εμπορίας 2000/01, τα ποσά της ενίσχυσης για το λίνο και την κάνναβη καθορίζονται το αργότερο στις 31 Οκτωβρίου 2000, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 2.

Τα ποσά αυτά υπολογίζονται με την εφαρμογή, στα ποσά που ισχύουν για την περίοδο εμπορίας 1999/2000, συντελεστή ίσου με την αναλογία μεταξύ:

— της μέσης δαπάνης ανά εκτάριο η οποία αντιστοιχεί σε 88 εκατομμύρια ευρώ για το σύνολο των εκτάσεων που προκύπτουν από τις δηλώσεις καλλιέργειας και

— της μέσης δαπάνης 721 ευρώ ανά εκτάριο που υπολογίζεται για την περίοδο εμπορίας 1999/2000.

Ωστόσο, τα ποσά της ενίσχυσης για την περίοδο εμπορίας 2000/01 δεν μπορούν να υπερβούν εκείνα που έχουν καθοριστεί για την περίοδο εμπορίας 1999/2000.

2. Για την περίοδο εμπορίας 2000/01, το ποσό της ενίσχυσης που προορίζεται για τη χρηματοδότηση μέτρων προώθησης της χρησιμοποίησης των ακαθάριστων ινών λίνου καθορίζεται σε 0 ευρώ ανά εκτάριο.

3. Η περίοδος εμπορίας 2000/01 λήγει στις 30 Ιουνίου 2001.

Άρθρο 13

Οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 1308/70, (ΕΟΚ) αριθ. 619/71, (ΕΟΚ) αριθ. 620/71, (ΕΟΚ) αριθ. 1172/71, (ΕΟΚ) αριθ. 1430/82 και (ΕΟΚ) αριθ. 2059/84 καταργούνται την 1η Ιουλίου 2001.

Άρθρο 14

Με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 2, η Επιτροπή εγκρίνει:

— τα αναγκαία μέτρα για να διευκολυνθεί το πέρασμα από τις διατάξεις των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1308/70 και (ΕΟΚ) αριθ. 619/71 σε εκείνες τον παρόντος κανονισμού,

▼B

— τα αναγκαία μέτρα για να επιλυθούν ειδικά πρακτικά προβλήματα. Τα μέτρα αυτά, εάν είναι δεόντως αιτιολογημένα, μπορούν να παρεκκλίνουν από ορισμένες διατάξεις τον παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 15

1. Το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2003, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση, συνοδευόμενη ενδεχομένως από προτάσεις, για τις τάσεις της παραγωγής στα διάφορα κράτη μέλη και τις επιπτώσεις της μεταρρύθμισης της κοινής οργάνωσης της αγοράς στις αγορές και την οικονομική βιωσιμότητα του τομέα. Η έκθεση θα εξετάζει επίσης το ανώτατο ποσοστό ξένων υλών και συσσωματωμάτων ινών που εφαρμόζεται στις βραχείες ίνες λίνου και στις ίνες κάνναβης.

Η έκθεση θα χρησιμεύσει, ενδεχομένως, ως βάση για νέα κατανομή και πιθανόν για αύξηση των εθνικών εγγυημένων ποσοτήτων. Η Επιτροπή θα λάβει ιδίως υπόψη το ύψος της παραγωγής, τις δυνατότητες μεταποίησης και τις αγοραστικές διεξόδους.

2. Το 2005, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση για την ενίσχυση στη μεταποίηση, συνοδευόμενη ενδεχομένως από προτάσεις.

Η έκθεση θα περιλαμβάνει αξιολόγηση των επιπτώσεων της ενίσχυσης στη μεταποίηση ιδίως όσον αφορά:

— την κατάσταση των παραγωγών όσον αφορά τις καλλιεργούμενες εκτάσεις και τις τιμές,

— τις τάσεις των αγορών κλωστικών ινών και την ανάπτυξη νέων προϊόντων,

— τη βιομηχανία μεταποίησης.

Η έκθεση θα αναφέρει, λαμβάνοντας υπόψη την εναλλακτική παραγωγή, εάν η βιομηχανία μπορεί να λειτουργήσει σύμφωνα με τις καθορισμένες κατευθύνσεις. Θα εξετάζει επίσης τη δυνατότητα παγίωσης, μετά την περίοδο εμπορίας 2005/06, της ενίσχυσης μεταποίησης ανά τόνο βραχειών ινών λίνου και ινών κάνναβης και της συμπληρωματικής ενίσχυσης ανά εκτάριο λίνου που αναφέρεται στο άρθρο 4.

Άρθρο 16

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Τα άρθρα 1 έως 11 εφαρμόζονται από την περίοδο εμπορίας 2001/02.

Οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 1308/70 και (ΕΟΚ) αριθ. 619/71 εξακολουθούν να εφαρμόζονται για τις περιόδους εμπορίας 1998/99, 1999/2000 και 2000/01.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΖΩΝΕΣ ΕΠΙΛΕΞΙΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 4

ΖΩΝΗ I

1. Η επικράτεια των Κάτω Χωρών.

2. Οι ακόλουθοι βελγικοί δήμοι: Assenede, Beveren-Waas, Blankenberge, Bredene, Brugge, Damme, De Haan, De Panne, Diksmuide (χωρίς το Vladslo και Woumen), Gistel, Jabbeke, Knokke-Heist, Koksijde, Lo-Reninge, Middelkerke, Nieuwpoort, Oostende, Oudenburg, Sint-Gillis-Waas (μόνον το Meerdonk), Sint-Laureins, Veurne και Zuienkerke.

ΖΩΝΗ II

1. Οι βελγικές περιοχές εκτός από τις περιοχές της ζώνης I.

2. Οι ακόλουθες γαλλικές περιοχές:

   — το διαμέρισμα του Βορρά,

   — οι περιφέρειες Béthune, Lens, Calais, Saint-Omer και το καντόνι Marquise στο διαμέρισμα Pas-de-Calais,

   — οι περιφέρειες Saint-Quentin και Vervins στο διαμέρισμα του Aisne,

   — η περιφέρεια Charleville-Mézières στο διαμέρισμα των Αρδεννών.